

Beste (kandidaat) Belegger,

In dit artikel wordt uitgelegd wat de strategie van Centrale Banken is, om zich voor te bereiden om een mogelijk monetaire reset.

Om zo'n reset als particulier zonder verlies aan koopkracht door te komen, is het belangrijk om te leren wat je kan doen. Eender hoe groot of klein je spaarrekening is. Iedereen heeft er baat bij!

Kom naar één van onze info-avonden ([registreer hier](#)), vraag een [huisbezoek](#) of een [online gesprek](#) om te leren hoe je vermogen te beschermen.

Maar begin alvast met het lezen van onderstaand artikel. Veel leesplezier!

Voor al je vragen kan je terecht bij Werner Cornette - 0478625866 of werner@europesegoudstandaard.be

De Nederlandsche Bank geeft toe dat ze zich voorbereidt op een nieuwe goudstandaard

Geschreven door Jan Nieuwenhuijs, oorspronkelijk gepubliceerd op [Gainesville Coins](#).

In een recent interview deelt De Nederlandsche Bank (DNB) dat zij haar goudreserves, ten opzichte van het bbp, gelijk heeft getrokken aan andere landen in de eurozone en buiten Europa. Dit is een politieke beslissing geweest. Als er een financiële crisis komt, [schiet de goudprijs](#) omhoog en kunnen officiële goudreserves worden gebruikt om een nieuwe goudstandaard te ondersteunen, aldus DNB. Deze uitspraken bevestigen wat ik de afgelopen jaren heb geschreven over centrale banken die zich hebben voorbereid op een nieuwe internationale goudstandaard.

Zou een centrale bank die één hoofddoel heeft – het handhaven van prijsstabiliteit – haar mandaat niet het beste vervullen door te communiceren dat de valuta die zij uitgeeft onder alle omstandigheden kan worden vertrouwd? Door te zeggen dat goud de veilige haven bij uitstek zal zijn tijdens een financiële ineenstorting, geeft DNB toe dat haar eigen munt (de euro) niet alle stormen doorstaat. Indirect moedigt DNB mensen aan om goud te bezitten om beschermd te zijn tegen financiële schokken, waardoor de overgang naar een op goud gebaseerd monetair systeem waarschijnlijker wordt.

Oude goudkluis van DNB in Amsterdam.

Hoe bereid je je voor op een gouden standaard?

In mijn laatste artikel over dit onderwerp – "[Europa is sinds de jaren 1970 bezig met het voorbereiden van een wereldwijde goudstandaard. Deel 2](#)" – heb ik aangetoond dat centrale banken van middelgrote en grote economieën in de eurozone hun officiële goudreserves in evenwicht hebben gebracht, in verhouding tot het BBP, om zich voor te bereiden op een goudstandaard (/goudprijs targetting systeem). Mijn analyse werd samengesteld door schaarse koersen van centrale banken en gegevens over Europese goud- en deviezenposities. Mijn conclusie was dat verschillende middelgrote economieën in Europa (Nederland, België, Oostenrijk en Portugal) tussen het begin van de jaren negentig en 2008 grote hoeveelheden goud verkochten om op gelijke voet te komen met Frankrijk, Duitsland en Italië. Ik schreef:

Blijkbaar zijn er in de eurozone richtlijnen voor nationale centrale banken om een passende hoeveelheid goud aan te houden in verhouding tot het bbp.

In een ander [artikel](#) onthulde ik dat in het begin van de jaren negentig de People's Bank of China (PBoC) het goud kocht dat DNB verkocht. Door goud te verkopen, stelde Europa ontwikkelingslanden in staat goud te kopen en op gelijke voet te komen met het Westen. Ook China heeft de wens uitgesproken om zijn goudbezit meer in overeenstemming te brengen met de omvang van zijn economie, net als de Europeanen, en daarmee met internationale gemiddelden. Uit [NRC Handelsblad](#) in 1993:

China kondigde aan dat het werkt aan het opbouwen van zijn [goud]reserves om deze meer in overeenstemming te brengen met de omvang van het Chinese bbp.

Het bovenstaande, en de meest recente bevestiging van DNB dat de reserves gelijk worden getrokken, impliceert dat er internationale afspraken zijn over de verdeling van goudaanhouden.

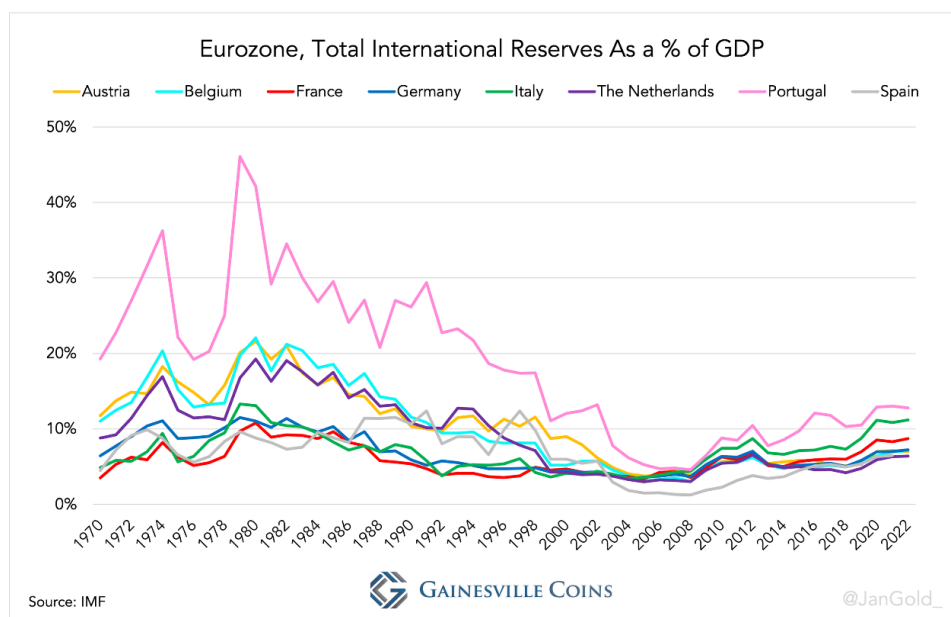
Gelijkmatig gespreide internationale goudreserves zijn een voorwaarde voor een soepele overgang naar een goudstandaard. Als sommige landen te veel bezitten en andere te weinig, zoals het geval was in de jaren 1970, zou een nieuw geïmplementeerde goudstandaard deflatoir blijken te zijn, omdat degenen met te weinig goud zouden moeten inkopen, waardoor de reële prijs van goud zou stijgen. Zolang de officiële goudreserves gelijkmatig verdeeld zijn, kan de nominale goudprijs worden verhoogd tot wat geschikt is voor alle landen, voordat een nieuw systeem wordt ingevoerd.

Een ander teken dat Europa zich heeft voorbereid op een nieuwe goudregeling zijn de [repatriëringen door verschillende landen](#). In de eurozone hebben Duitsland, Nederland, Frankrijk en Oostenrijk om veiligheidsredenen edelmetaal gerepatrieerd (en herverdeeld), terwijl ze een aanzienlijk deel van hun activa in liquide markten zoals Londen hebben behouden. Bovendien hebben Duitsland, Frankrijk en Zweden, die we kennen, goudstaven geüpgraded die niet voldeden aan de huidige groothandelsnormen, zodat al hun metaal nu direct kan worden verhandeld.

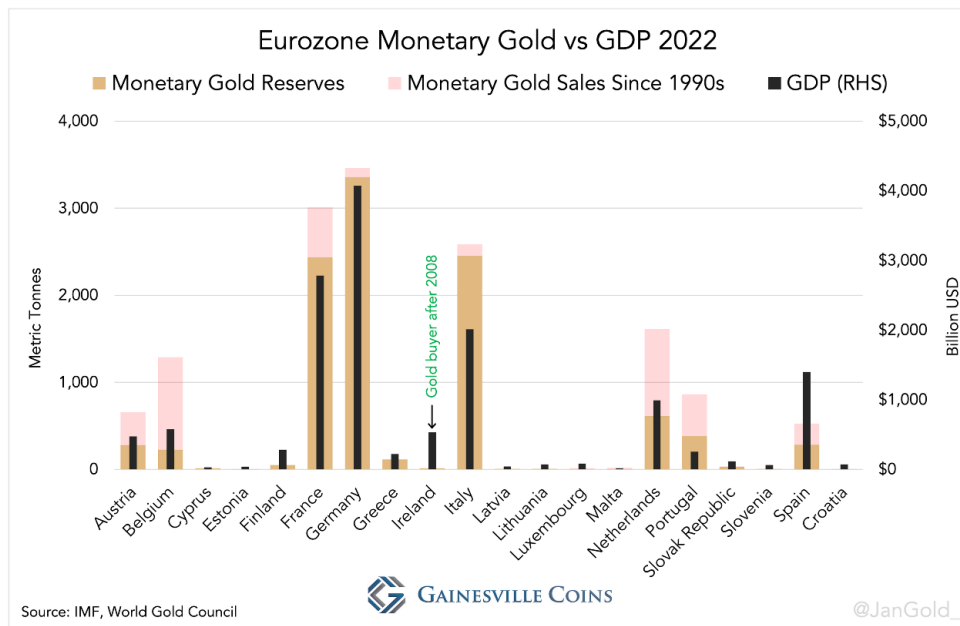
Last but not least is de communicatie van de Europese centrale banken over goud ondubbelzinnig duidelijk en openhartig geworden. Verklarend "goud is het fundament van stabiliteit voor het internationale monetaire systeem" ([Duitsland](#)), "goud is een uitstekende hedge tegen tegenspoed" (Italië), "goud is ... beschouwd als de ultieme waardeopslag" ([Frankrijk](#)), en goud "kan een stabiliserende rol spelen ... in tijden van structurele veranderingen in het internationale financiële systeem of diepe geopolitieke crises" ([Hongarije](#)). Opmerkelijke verklaringen van entiteiten die belast zijn met het garanderen van financiële stabiliteit.

De Nederlandsche Bank geeft schoon schip met goudstrategie

Toen ik de Europese centrale banken vroeg naar een wettelijke verplichting om hun goudreserves gelijk te trekken, antwoordden twee van hen dat een dergelijke verplichting niet bestaat. Dat is vreemd gezien de duidelijke aligining van de reserves in de afgelopen decennia, zoals geïllustreerd in de onderstaande grafieken, en de nieuwe commentaren van DNB.

Internationale goudreserves als percentage van het BBP in de eurozone, 1970-heden.

Monetaire goudreserves en goudverkopen in verhouding tot het bbp in de eurozone.

DNB geeft in het eerder genoemde interview een toelichting door te onthullen dat hun goudbeleid wordt vastgesteld in overleg met haar aandeelhouder, het Ministerie van Financiën van Nederland. Het idee om de goudreserves in evenwicht te brengen werd voor het eerst bedacht in de jaren 1970 en vervolgens uitgevoerd vanaf het begin van de jaren 1990 tot 2008. Omdat er geen wettelijke vereisten zijn voor Europese centrale banken om reserves in evenwicht te houden, kunnen de zaden van hun acties worden gevonden bij hun respectieve regeringen.

Mijn bij DNB ingediende Wob-verzoeken over dit onderwerp hebben nooit resultaat opgeleverd omdat DNB is vrijgesteld van dergelijke onderzoeken. Deze week heb ik Wob's naar het Nederlandse ministerie van Financiën gestuurd om erachter te komen welke goudbeleidsafspraken overheden internationaal hebben gemaakt. Wordt vervolgd.

Transcriptie van het interview

[Het interview](#) met [Aerd Houben](#), directeur Financiële Markten van DNB, werd afgenomen door Anna Dijkman van [Het Financieele Dagblad](#). Het volgende is een vertaling van het belangrijkste deel van het gesprek (in het eerste segment horen we Dijkman tussen de lezing van Houben door een paar opmerkingen maken voor de luisteraar):

HOUBEN: 612 ton goud. Dat is ons totale bezit. Het is op dit moment ongeveer 35 miljard euro waard en we hebben het over de hele wereld gediversifieerd, zoals een goede belegger zou moeten doen. We hebben het verspreid over vier locaties, met ongeveer

30% in Nederland, iets meer dan 30% in New York bij de Federal Reserve, meer dan 20% in Canada en 18% in Londen.

Het goud gaat echt ver terug. Aan het eind van de negentiende eeuw begon DNB met het accumuleren van goud, wat belangrijk was om vertrouwen in onze munt te krijgen.

DIJKMAN (verteller): Nederland was in die tijd op de gouden standaard. Dat betekent dat geld werd gedekt door goud bij de centrale bank. Mensen konden hun bankbiljetten altijd inwisselen voor goud. Dat duurde tot 1936. Na de Tweede Wereldoorlog werd een ander monetair systeem op basis van goud geïntroduceerd: Bretton Woods. Meer dan 40 landen waren het met elkaar eens dat hun valuta een vaste wisselkoers had ten opzichte van de dollar. De dollar kon op zijn beurt worden ingewisseld voor goud tegen een vaste prijs.

HOUBEN: De Nederlandse gulden was eigenlijk stabiel ten opzichte van goud via de dollar. We ontvingen dollars als we overschotten hadden en we verloren dollars als we tekorten hadden. En de dollars waren inwisselbaar in goud.

DIJKMAN (verteller): Die overschotten en tekorten waar Houben het over heeft, hebben te maken met internationale handel. Nederland, maar ook andere landen, exporteerden meer dan het importeerde en daardoor hadden we een overschot.

HOUBEN: Als gevolg van het overschot namen onze goudreserves toe, of we kregen meer dollars die we in goud omzetten. We bleven de Amerikanen vragen: kunnen jullie onze dollars in goud omzetten? We werden eigenaar van goud dat bij de Federal Reserve in New York lag, en het is er nog steeds.

De Amerikanen leden verlies aan hun handelsbetrekkingen. Uiteindelijk was het voor hen onhoudbaar om steeds meer goudreserves te verliezen. In 1971 kondigde president Nixon het vertrek van Amerika uit Bretton Woods aan. Maar tegen die tijd hadden we meer dan 1.700 ton goud. Ja, we hebben het toen heel goed gedaan.

DIJKMAN (verteller): Sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw speelde goud geen rol meer in het monetaire systeem. Maar wij en andere landen hadden aanzienlijke reserves.

HOUBEN: Het mooie van goud is dat het waardevast is, het behoudt zijn waarde. Dat is een van de redenen waarom centrale banken goud aanhouden. Goud heeft intrinsieke waarde in tegenstelling tot een dollar of een andere valuta, laat staan Bitcoin. Goud heeft op zichzelf waarde. **Het is een fungibel product. Het is een vloeibaar product, je kunt het**

bijna overal ter wereld kopen en verkopen. Het is dus echt een uitstekende grondstof om een wisselkoerssysteem [gouden standaard] op te baseren.

DIJKMAN: Toch hebben we vanaf de jaren negentig aardig wat van ons goud verkocht. Waarom?

HOUBEN: Nou, ik denk dat als je eenmaal de koppeling van je wisselkoers aan goud loslaat, een van de belangrijkste redenen om dat goud aan te houden verdwenen is. Dan vraag je je misschien af, waarom houden we dat goud nog steeds vast? Waarom goud en niet een portefeuille van aandelen of obligaties of iets anders? **Er zijn een aantal zaken die goud erg aantrekkelijk maken voor centrale banken. Goud is als een gestold vertrouwen voor de centrale bank. Het is iets dat historisch gezien die rol heeft vervuld. Als we ooit onverhoopt een nieuwe munt moeten creëren of er ontstaat een systeemrisico, dan kan het publiek vertrouwen hebben in DNB, want welk geld we ook uitgeven, we kunnen het met dezelfde waarde in goud [goudstandaard] ondersteunen.**

In de jaren zeventig, en die oefening deden we opnieuw in de jaren tachtig en negentig, keken we hoeveel goud we hadden en of dat nog in verhouding was. Het is een soort verzekering tegen systeemrisico's, en de vraag was in hoeverre we ons moeten blijven verzekeren tegen dit soort systeemrisico's. En toen keken we naar wat wereldwijd, wat andere grote centrale banken deden. We kwamen tot de conclusie dat we te veel goud bezaten. Onze goudvoorraad werd toen teruggebracht tot ongeveer het gemiddelde van de grotere goudhoudende landen in Europa.

DIJKMAN: We staan nog steeds in de top tien, ik denk wereldwijd.

HOUBEN: Wij zijn nummer zeven. **Ja, in termen van ons BBP. Ja, dat is een prima positie.**

DIJKMAN: Dus hoe bepaal je dan wat een passend bedrag is? Want die 35 miljard euro, dat klopt toch niet helemaal met ons bbp?

HOUBEN: We hebben ongeveer 4% van ons BBP in onze goudreserves. En dat is vergelijkbaar met Frankrijk, Duitsland en Italië.

DIJKMAN: Is dat ongeveer de vuistregel?

HOUBEN: Ik denk dat er om heel eerlijk te zijn geen optimum is, dus je kunt niet objectief bepalen wat het optimale niveau van goudreserves is. Net als bij verzekeringen, want je weet niet wanneer en in welke mate er brand gaat ontstaan, enzovoort. Het heeft natuurlijk ook te maken met de schokken van de toekomst, met allerlei onzekere

factoren. Ik denk dat het gewoon is dat wij als Nederlanders een beetje voorzichtig willen zijn. **Wij denken dat het goed is om een bepaalde solvabiliteitsbasis bij de centrale bank in goud te laten beleggen.**

DIJKMAN: Want je zou ook kunnen zeggen als het een soort verzekering is, bijvoorbeeld als het financiële systeem instort of wat dan ook, zou je dan niet veel meer moeten hebben?

HOUBEN: Dat zou je kunnen denken. **Ik denk dat het meer dan genoeg is, want als alles instort, dan schiet de waarde van die goudreserves omhoog, schiet het omhoog.** Ten tweede hoef je het niet volledig te bedekken. Dat is wat de ervaring leert, volledige dekking is alleen nodig in een land waar er geen andere mechanismen zijn om het vertrouwen in de centrale bank te ondersteunen.

DIJKMAN: Bijvoorbeeld een land als Canada. Ik denk dat het al het goud heeft verkocht. Waarom hebben ze die keuze gemaakt?

HOUBEN: **Waarom heeft Noorwegen al hun olie- en gasinkomsten in een fonds gestopt en niet in de begroting van de regering gestopt zoals Nederland deed? Dat zijn keuzes die politiek zijn gemaakt. Ik denk dat dit een belangrijk punt is om hier te maken. Dit is geen keuze die DNB alleen maakt. Dit is in overleg met onze aandeelhouder. En dat is natuurlijk het ministerie van Financiën, met wie we nauw overleg hebben over onze balans en de risico's die we dragen. En ook de goudreserves, die daar deel van uitmaken.**

Voor al je vragen kan je terecht bij Werner Cornette - 0478625866 of werner@europesegoudstandaard.be of breng een bezoekje aan onze [website](#) voor meer info of als je meteen wil bestellen.